

Haabet om, at der gennem de Penge, der her er Tale om, kunde ydes Bidrag til denne Opgave. Den højtærede Minister har Sympati for Sømændshjem, det er altid noget. Ganske vist døde Smedens Kat af Sympati, og det samme kan siges om Sømændene, hvis de ikke faar andet, men hvis den højtærede Minister ønskede det, kunde han sikkert godt faa Forhandling med Rederne om dette og lignende Spørgsmaal. Overhovedet synes jeg, den højtærede Minister har været alt for spagfærdig overfor de Herrer Redere i denne Sag, de maa dog være til at tale med. Det havde været naturligt, om Ministeren i Anledning af de Forhandlinger, som har været ført i Udvalget og i Salen, havde henvendt sig til Rederne angaaende en eller anden Ordning af disse Spørgsmaal.

Den højtærede Minister siger, at man kunde ikke opstille Pengenes Anvendelse til Arbejde som Betingelse; det er jeg ikke ganske enig med Ministeren i, og jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse nogle Sætninger af den Tale, hvormed den daværende Handelsminister C. Hage fremsatte det første Lovforslag om denne Sag her i Tinget; den findes i Folketingstidende for 1916—17, Spalte 3741. Handelsminister Hage udtaler dør følgende: „De Former, Søkrigen i de sidste Maaneder har antaget, har medført Ødelæggelsen af et stort Antal danske Skibe. For vort Samfund som Helhed betyder dette ikke blot et Tab af Menneskeliv og Formue, men tillige et Tab, som under de ved Krigen skabte Forhold og rimeligvis i en Række af Aar derefter vil kunne have meget alvorlige Virkninger for hele vort økonomiske Liv. Derimod betyder Skibenes Ødelæggelse ikke nødvendigvis et Tab for Ejerne. Skibene er vel alle assurerede og gennemgaaende til Værdier, som langt overstiger de Priser, hvortil de fleste af dem i sin Tid er blevet anskaffet. Under disse Forhold er der uundgaaeligt for Rederen, Ejeren, naar han faar Forsikringssummen udbetalt, en vis Fristelse til ikke paa ny at anlægge den i Anskaffelse af Skibe, men beholde Pengene og, for saa vidt det drejer sig om Aktieselskaber, at fordele dem blandt Aktionærerne, hvorefter de selvfølgelig ikke vil kunne staa til Raadighed til Anskaffelse af nye Skibe til Erstatning for de tabte. Det er med disse Omstændigheder for Øje blevet anset for nødvendigt at foreslaa en Ordning, hvorved saadan Anvendelse af Forsikringssummerne forebygges.“

Det har altsaa virkelig været Meningen, som jeg sagde her, at Pengene skulde anvendes til Nybygning eller Nyerhvervelse af

Skibe, og at man skulde forebygge, at de blev udbetalt i Aktieudbytte. Ministeren har intet gjort for at forebygge dette, har saa vidt mig bekendt ikke en Gang haft en Forhandling med de paagældende Selskaber for at forhindre det. Det forekommer mig derfor, at Sagen er grebet mærkværdig let-sindigt an; det gaar ikke an at udbetale disse Penge uden nogen som helst Garanti for, at de anvendes til Fyldestgørelse af det Formaal, hvis Fyldestgørelse har været til-sigtet ved Lovens Vedtagelse. Naar det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen udtalte, at Pengene tilhører Selskaberne, er dette kun rigtigt, for saa vidt som Pengene anvendes i det Øjemed, der er angivet i de paagældende Love, og det bliver de altsaa ikke her.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men kun i al Korthed sige, at jeg i et og alt fastholder de Udtalelser, jeg tidligere har fremsat, og det Standpunkt, jeg har indtaget i denne Sag. Jeg kan ikke se rettere end, at der, naar en Lov fuldt ud har fyldestgjort det Formaal, til hvis Fyldestgørelse den i sin Tid blev vedtaget — og at det er Tilfældet for denne Lovs Vedkommende erkendes fra alle Sider —, ingen Grund er til at opretholde den, og at man ingen Ret har til at knytte nye Betingelser til dens Ophævelse. Jeg maa derfor atter henstille til det høje Ting at vedtage dette Lovforslag, hvorved Loven om Baandlæggelse af Forsikringssummerne ophæves.

Sundbo: Jeg maa desværre sige til den højtærede Handelsminister, at Lovens Formaal, saaledes som jeg her har oplæst det, ikke er fyldestgjort. Af den daværende Handelsministers Tale fremgaar det tydeligt, at Meningen med Anvendelsen af disse Penge har været en ganske anden end den Anvendelse, de nu faar, idet man udleverer dem ubetinget; Lovens Formaal er aldeles ikke fyldestgjort. Det forbavser mig i høj Grad, at der paa dette Spørgsmaal har kunnet dannes en politisk Trekant. Ganske vist ved jeg, at vi i Løbet af Foraaret faar at se adskillige saadanne Trekanter; det ligger i Tiden, det ligger i Foraaret: naar vi nærmer os Paaske, dannes der her i Danmark i politisk Henseende saadanne konservative Trekanter. Men jeg havde ikke troet, at vi skulde faa Trekanten at se netop om denne Sag, og navnlig havde jeg ikke troet, at det radikale Venstre vilde give blankt op og støtte det konservative Folkeparti og Venstre i denne Udlevering af 26